

Amerikanerne ogsaa ville have Betaling for, hvad de nye Maskiner koste, efter som det ikke er sagt, at man har Brug for Maskinerne bagefter. Altsaa, vi skulle betale Maskinerne baade herhjemme og derovre. Hertil kommer, at Fagmænd herhjemme nære Frygt for, at Rislingen kun vil kunne udføres godt herhjemme, hvor man ved Forsøg efterhaanden har vundet Erfaring i saa Henseende. Det er de Oplysninger, jeg her skal give om dette Spørgsmaal. Det er selvfølgelig, at Finantsudvalget skal erholde en fuldigere Besvarelse ad skriftlig Bei i Løbet af ganske kort Tid; men jeg haaber, som sagt, at man endnu vil tage under Overvejelse, om man ikke hurtigst muligt vil skride til Værket. — Dernæst kommer jeg til Vædringsforslaget under Nr. 167 om Vædringsfager for Jodfolkene. Det er sikkert temmelig fyldestgjørende og tilstrækkeligt motiveret i Anmærkningerne til Finantsloven, hvad man tilsigter herved. Det er et gammelt Spørgsmaal; lige siden 1880, da vi fik en Uvidelse af Hæren, saa at Reserveafdelinger gik over til Vintefdelinger, har der været Trang til denne Foranstaltning, og det er som flere af de andre Forslag, jeg har haft den Ære at nævne, en økonomisk Foranstaltning, de Penge komme igjen paa anden Maade. Den Maade, hvorpaa Beklædningen overhovedet drives ved Afdelingerne nu, er noget be- kostelig. Det hænger saaledes sammen, at en Afdeling maa have flere forskellige Sæt Klæder, et komplet Sæt Klæder til hele Feltstyrken, saa at man, naar man mobiliserer, kan give Soldaterne nye Klæder, og dernæst et Brugs-Sæt, afskaffet efter den største Fredsstyrke, og endelig Rekrutklæder. Nu er det klart, at naar Beholdningen er bleven mindre, og det er den bleven, den Gang da Reserveafdelinger gik over til Vintefdelinger, og derved de tidligere 2 Batailloners Toi fordeltes til 3, saa kommer man tillige til at ty til de egentlige Feltbeholdninger, saaledes at man kommer til at slide dem for tidligt; man slider Fløil af Armod. Soldaterne maa have Noget paa Kroppen, og har man ikke Andet, saa maa man ty hertil, og det bliver be kostelig. Derfor er Afdelingernes Beholdning gaaet tilbage i de senere Aar. For at undgaa det er dette Forslag stillet. Det angaar imidlertid kun en Del af det hele Beløb; det er Noget, der skal fortsættes gennem flere Aar. — Vædringsforslaget under Nr. 168 dreier sig om en delvis Flytning og Omordning af Løihusetablisementet i Kjøbenhavn. Derom har jeg jo allerede udtalt mig. Man vil kunne se, at det staar i den nøieste Forbindelse med

det tidligere forelagte Forslag. Jeg skal kun gjøre een Bemærkning, og det er den, at Grunden til, at man paa forventet Tillægsbevilling satte dette Arbejde i Gang, hænger paa en vis Maade sammen med Genopførelsen af Christiansborg Slot og Frembringelser af en ny Rigsdagsbygning. Det blev nemlig efter de Planer, der i sin Tid udarbejdedes, anset for hensigtsmæssigt at faae en særlig Rigsdagsbygning, og blandt de Pladsfer, der bleve udferte dertil, var Grunden nede i Christiansgade. Da man nu dog en Gang maa komme til at flytte Løihusetablisementet — derom er der ingen Tvivl; der er ikke Plads nok, man trænger til Uvidelse — og det maatte tage lang Tid, inden man kunde faae den Grund ryddet, hvor Rigsdagsbygningen efter de da udarbejdede Planer skulde være, saa er det, man har baaret sig saaledes ad. Nu er man jo efter Landsthingsbehandlingen kommet ind paa en anden Plan. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa, jeg vil kun anføre, at det er Grunden til, at man den Gang begyndte. — Dernæst komme vi til de forskellige Forslag, som ere samlede under Nr. 169 som Bevillinger til Befæstningsløg, i Alt 3,779,000 Kr. Disse Befæstningsforslag, som staa her, er jo af noget forskellig Art. En Del af dem høre til Søbefæstningen og bestaa kun i en Supplerings af de Ting, der allerede have, saasom Anskaffelse af Materiel, som f. Ex. Stjølde, Væsmaskiner o. s. v., og i en Fornødvendelse af Noget, der er, men som ikke duer; saaledes ere f. Ex. Prøvestens Kasemattaner ubrugelige. Disse Kanoner ere 30 Tommers Kanoner, saavidt jeg erindrer fra 1865, de ere altsaa over 20 Aar gamle. Det er Forladekanoner, og de ere aldeles utilstrækkelige nu for Tiden. Derfor vil ogsaa Befæstningen blive styrket ved Anskaffelsen af nye, og der vil forøvrigt om dette Punkt gjælde alt det Samme, som tidligere er sagt om Trekroners Kasemattaner. Søbefæstningerne er en Institution, som vi nu en Gang have, det kan man ikke komme bort fra. Jeg veed nok, at der er dem, der mene, at de skulde nedlægges, men der er aldrig Noget, som kommer med noget egentligt Forslag herom, og i Fald saadant skulde komme, vil det dog ikke gaa igjennem i det andet Thing. Vi maa altsaa gaa ud fra Søbefæstningen som noget Bestaaende og da ogsaa give den en saadan Forhøning med Synts, at den virkelig kan gjøre nogen Nytte. Det var altsaa Meningen med den paa dette Punkt forlangte Bevilling. Der er dernæst andre Bevillinger, der navnlig angaa Fortsættelsesarbejder ude ved den saakaldte Nordfront ved Svingby, nemlig en